

Для єдиноподатників, що торгують пивом, застосування РРО обов'язкове

ДФС України надано роз'яснення, за яким фізична особа платник-єдиного податку, що здійснює роздрібний продаж пива, зобов'язана застосовувати реєстратор розрахункових операцій. Це суперечлива позиція контролюючого органу, оскільки в чинному законодавстві такого прямого обов'язку не прослідковується. Непрямий зв'язок полягає в тому, що отримати ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями (до котрих віднедавна віднесено і пиво) в загальному випадку можна виключно за наявності РРО.

Лист ДФС України від 26.08.2015р. № 8141/к/99-99-22-07-03-14 наводимо нижче.

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

26.08.2015 р. № 8141 /к/33-33-22-07-03-14 На № _____ від _____

Карапка Г.М.
А/С 522
м. Чернівці,
58001

Про розгляд звернення

Державна фіскальна служба України розглянула Ваше звернення від 30.07.2015 № 3//002594 про застосування реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) і повідомляє таке.

Правові засади застосування РРО у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг визначено Законом України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265), дія якого поширюється на усіх суб'єктів господарювання, їх господарські одиниці та представників (уповноважених осіб) суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або безготівковій формі.

Законом України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» (далі – Закон № 71) внесено зміни до Закону України від 19 грудня 1995 року № 481/95-ВР «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів» (далі – Закон № 481) та віднесено пиво до алкогольних напоїв.

Закон № 481 визначає основні засади державної політики щодо регулювання виробництва, експорту, імпорту, оптової і роздрібно торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, спиртом етиловим ректифікованим виноградним, спиртом етиловим ректифікованим плодовим, спиртом-сирцем виноградним, спиртом-сирцем плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами, забезпечення їх високої якості та захисту здоров'я

громадян, а також посилення боротьби з незаконним виробництвом та обігом алкогольних напоїв і тютюнових виробів на території України.

Відповідно до статті 15 Закону № 481 роздрібна торгівля алкогольними напоями (крім столових вин) або тютюновими виробами може здійснюватися суб'єктами господарювання всіх форм власності, у тому числі їх виробниками, за наявності у них ліцензій.

При цьому однією з умов отримання ліцензії на роздрібну торгівлю алкогольними напоями (крім столових вин) є наявність зареєстрованого належним чином РРО (книг обліку розрахункових операцій).

Згідно з пунктом 22 Правил роздрібно́ї торгівлі алкогольними напоями, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 30 липня 1996 року № 854 зі змінами та доповненнями, продаж алкогольних напоїв на розлив для споживання на місці дозволяється тільки закладами ресторанного господарства та спеціалізованими відділами підприємств, що мають статус закладів ресторанного господарства, підприємств з універсальним асортиментом товарів.

Правила роботи закладів (підприємств) ресторанного господарства (далі – Правила) затверджено наказом Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України від 24.07.2002 № 219 зі змінами та доповненням. При цьому у назві та тексті Правил слова «громадське харчування» в усіх відмінках замінено словами «ресторанне господарство» згідно з наказом Міністерства економіки України від 09.10.2006 № 309.

Підпунктом 1.3 пункту 1 Правил визначено, що заклад ресторанного господарства – це організаційно-структурна одиниця у сфері ресторанного господарства, яка здійснює виробничо-торговельну діяльність: виробляє і (або) доготовляє, продає і організовує споживання продукції власного виробництва і закуплених товарів, може організовувати дозвілля споживачів.

Оскільки пиво віднесено до алкогольних напоїв, фізичні особи-підприємці платники єдиного податку другої та третьої груп, які здійснюють роздрібну торгівлю продовольчими товарами та пивом у пляшках і бляшанках, за умови відсутності продажу інших підакцизних товарів, мають право проводити розрахункові операції без застосування РРО з використанням розрахункових книжок та книг обліку розрахункових операцій, до досягнення ними протягом календарного року обсягу доходу у розмірі 1 млн. гривень. У разі перевищення у календарному році обсягу доходу 1 млн. гривень застосування РРО є обов'язковим.

Крім того, фізичні особи-підприємці, які здійснюють продаж пива, зобов'язані отримати відповідну ліцензію на роздрібну торгівлю алкогольними напоями.

Враховуючи викладене, фізичні особи-підприємці - платники єдиного податку другої та третьої груп мають право здійснювати продаж алкогольних напоїв на розлив, у тому числі пива, виключно через заклад ресторанного господарства або спеціалізований відділ, що має статус закладу ресторанного

Р.М. Насиров

Цимбалюк 247-34-00

Компанія «Вікторія»

Повертаючись до індексації. Роз'яснення Мінсоцполітики

Маніпулювання розміром доходу працівника для зміщення базового місяця, що використовується для індексації, та наступне зменшення розміру заробітної плати – може бути використаним як спосіб оптимізації механізму індексації.

Бухгалтерам буде цікавим в цьому питанні й роз'яснення Міністерство соціальної політики щодо прикладу порядку обчислення суми індексації у разі підвищення доходів випереджаючим шляхом, – лист від 05.08.2015р. №221/10/13715.

**МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)**

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35219001004117 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

05.08.2015 № 221/10/137-15

На № _____ від _____

Плиткан Т. В.

а/с 522
м. Чернівці
58001

Департамент стратегічного планування та аналізу разом з Департаментом заробітної плати та умов праці Міністерства соціальної політики України розглянув Ваше звернення і повідомляє.

Статтею 21 Закону України „Про оплату праці” визначено, що працівник має право на оплату своєї праці відповідно до актів законодавства і колективного договору на підставі укладеного трудового договору.

Відповідно до статті 97 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП) та статті 15 Закону України „Про оплату праці” форми і системи оплати праці, норми праці, розцінки, тарифні сітки, схеми посадових окладів, умови запровадження та розміри надбавок, доплат, премій, винагород та інших заохочувальних, компенсаційних і гарантійних виплат встановлюються підприємствами самостійно у колективному договорі з дотриманням норм і гарантій, передбачених законодавством, генеральною та галузевими (міжгалузевими) угодами.

Конкретні розміри посадових окладів (тарифних ставок) встановлюються власником або уповноваженим ним органом з урахуванням вищезазначених вимог.

Власник або уповноважений ним орган чи фізична особа не має права в односторонньому порядку приймати рішення з питань оплати праці, що погіршують умови, встановлені законодавством, угодами, колективними договорами.

Відповідно до статті 103 КЗпП про нові або зміну діючих умов оплати праці в бік погіршення власник або уповноважений ним орган повинен повідомити працівника не пізніше як за два місяці до їх запровадження або зміни.

Що стосується індексації грошових доходів, то відповідно до статті 5 Закону України „Про індексацію грошових доходів населення” (з урахуванням змін, внесених Законом України від 28.12.2014 № 76-VIII), проведення індексації грошових доходів населення здійснюється у межах

фінансових ресурсів бюджетів усіх рівнів, бюджету Пенсійного фонду України та бюджетів інших фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування на відповідний рік.

Обмеження проведення індексації передбачено для тих виплат, які фінансуються з бюджетів усіх рівнів.

Також повідомляємо, що відповідно до пункту 5 Порядку проведення індексації грошових доходів населення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.07.2003 № 1078 (із змінами) (далі – Порядок), передбачено, що проведення індексації може замінюватись механізмом підвищення доходів працівників випереджаючим шляхом.

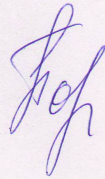
Так, передбачено, що у разі підвищення грошових доходів населення випереджаючим шляхом з урахуванням прогнозного рівня інфляції базовим місяцем вважається місяць, у якому мало місце таке підвищення.

Для проведення подальшої індексації або здійснення чергового підвищення доходів випереджаючим шляхом обчислення індексу споживчих цін здійснюється наростаючим підсумком починаючи з наступного за базовим місяцем.

Нарахування сум індексації або проведення чергового підвищення грошових доходів випереджаючим шляхом здійснюється з першого числа місяця, що настає за місяцем, в якому офіційно опубліковано індекс споживчих цін, на підставі якого нарахована сума індексації перевищить суму підвищення доходів випереджаючим шляхом у базовому місяці.

Приклад обчислення суми індексації у разі підвищення доходів випереджаючим шляхом з урахуванням прогнозного рівня інфляції наведено у додатку 5 до Порядку.

**Заступник директора Департаменту
стратегічного планування та аналізу –
начальник відділу**

Н. Підлужна

ДФС України про кабельне телебачення й спрощене оподаткування

Ще наприкінці 2014 року ДФС України змінив свою позицію щодо можливості перебування на спрощеній системі оподаткування провайдерів Інтернету. Одночасно позиція фіскальної служби щодо послуг кабельного телебачення залишається незмінною: провайдер кабельного не має права застосовувати спрощену систему оподаткування.

Про це йдеться в листі за підписом Голови ДФСУ Насірова Р. від 25.08.2015р. №8135/П/99-99-15-03-01-14.

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

25.08.2015 № 8135 /17/99-99-15-03-01-14 На № Б/н від 05.08.15

Плиткан І.М.
м. Чернівці,
а/с 522,
58001

Про розгляд запиту

Державна фіскальна служба України розглянула запит від 05.08.2015 Б/н щодо застосування спрощеної системи оподаткування та повідомляє.

Згідно з п. 291.3 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) юридична особа може самостійно обрати спрощену систему оподаткування, якщо така особа відповідає вимогам та реєструється платником єдиного податку у порядку, визначеному гл. 1 р. XIV Кодексу.

Разом з тим абзацом восьмим п.п. 291.5.1 п. 291.5 ст. 291 Кодексу передбачено, що не можуть бути платниками єдиного податку суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність з надання послуг пошти (крім кур'єрської діяльності) та зв'язку (крім діяльності, що не підлягає ліцензуванню).

Відповідно до Національного класифікатора ДК 009:2010 „Класифікація видів економічної діяльності” клас 60.20 „Діяльність у сфері телевізійного мовлення” розділу 60 „Діяльність у сфері радіомовлення та телевізійного мовлення” та клас 61.30 „Діяльність у сфері супутникового електрозв'язку” розділу 61 „Діяльність у сфері проводового електрозв'язку” належить до секції J „Інформація та телекомунікації”.

Статтею 3 Закону України від 18 листопада 2003 року № 1280-IV „Про телекомунікації” (далі – Закон № 1280) визначено, що сфера телекомунікацій є складовою частиною галузі зв'язку України.

Телекомунікації (електрозв'язок) – передавання, випромінювання та/або приймання знаків, сигналів, письмового тексту, зображень та звуків або повідомлень будь-якого роду по радіо, проводових, оптичних або інших електромагнітних системах (ст. 1 Закону № 1280).

Діяльність у сфері телекомунікацій здійснюється за умови включення до реєстру операторів, провайдерів телекомунікацій, а у визначених законом випадках також за наявності відповідних ліцензій та/або дозволів (частина перша ст. 42 Закону № 1280).

Враховуючи викладене, суб'єкти господарювання, які здійснюють діяльність у сфері зв'язку, що підлягає ліцензуванню, не можуть застосовувати спеціальний податковий режим, оскільки зазначена діяльність не відповідає умовам перебування на спрощеній системі оподаткування.

Для отримання можливості переходу на спрощену систему оподаткування у разі нездійснення послуг, що підлягають ліцензуванню, суб'єкт господарювання повинен анулювати наявну ліцензію та подати до контролюючого органу у встановлений Кодексом термін заяву щодо обрання спрощеної системи оподаткування.

Водночас слід зауважити, що кожен конкретний випадок виникнення податкових взаємовідносин потребує більш детального аналізу документів. У разі виникнення додаткових запитань платник податків може звернутися безпосередньо до державної податкової інспекції за місцем реєстрації суб'єкта господарювання з одночасним наданням копій первинних документів.

Голова

Р.М. Насіров

Дійсн 27.11.2019

Компанія «Вікторія»

Повертаючись до бенефіціарного питання

Як відомо, строк бізнесу на вирішення «бенефіціарної проблеми» був продовженим до 25.09.2015р. Законом №475-VIII. У разі відсутності бенефіціарів цим же Законом було встановлено обов'язок подання відомостей державному реєстратору про їх відсутність. Особливість Закону №475-VIII також в тому, що обов'язок подання зазначених відомостей відсутній, якщо кінцеві бенефіціарні власники (контролери) таких юридичних осіб збігаються з їх учасниками (зазначене положення стосується лише тих юридичних осіб, які були зареєстровані до набрання чинності Законом №1701-VII).

Про це і не тільки йдеться у відповіді Міністерства юстиції України від 10.08.2015р. №К-15171/19.3

**МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ
УКРАЇНИ**

вул. Городецького, 13, м. Київ, 01001
Тел.: +380 44 278-37-23, факс: +380 44 271-17-83
E-mail: themis@minjust.gov.ua
<http://www.minjust.gov.ua>
Код ЄДРПОУ 00015622

Комкова Ю.М.

а/с 522, м. Чернівці, 58001

10.08.2015 № K-15141/19.3

На № _____

Про розгляд листа

У Міністерстві юстиції України розглянуто лист від 16.07.2015 щодо внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців (далі – Єдиний державний реєстр) відомостей про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи та повідомляється.

Статтею 64¹ Господарського кодексу України встановлено, що підприємства, крім державних та комунальних підприємств, зобов'язані встановлювати свого кінцевого бенефіціарного власника (контролера), регулярно оновлювати і зберігати інформацію про нього та надавати її державному реєстратору у випадках та в обсязі, передбачених законом.

Відповідно до статті 1 Закону України від 15.05.2003 № 755-IV "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців" (далі – Закон про реєстрацію) термін "кінцевий бенефіціарний власник (контролер)" вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Так, відповідно до статті 1 вищевказаного закону кінцевий бенефіціарний власник (контролер) – фізична особа, яка незалежно від формального володіння має можливість здійснювати вирішальний вплив на управління або господарську діяльність юридичної особи безпосередньо або через інших осіб, що здійснюється, зокрема, шляхом реалізації права володіння або користування всіма активами чи їх значною часткою, права вирішального впливу на формування складу, результати голосування, а також вчинення правочинів, які надають можливість визначати умови господарської діяльності, давати обов'язкові до виконання вказівки або виконувати функції органу управління, або яка має можливість здійснювати вплив шляхом прямого або опосередкованого (через іншу фізичну чи юридичну особу) володіння однією особою самостійно або спільно з пов'язаними фізичними та/або юридичними особами часткою в юридичній особі у розмірі 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі.

Обсяг інформації, що має міститись в Єдиному державному реєстрі про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника (учасника), якщо засновник (учасник) – юридична особа, встановлено частиною другою статті 17 Закону про реєстрацію.

Законом України від 21.05.2015 № 475-VIII "Про внесення змін до деяких законів України щодо відомостей про кінцевого бенефіціарного власника (контролера)

юридичної особи" (далі – Закон № 475-VIII), який набрав чинності 26.05.2015, серед іншого:

продовжено на чотири місяці (тобто до 25.09.2015) строк подачі юридичними особами, зареєстрованими до набрання чинності Законом України від 14.10.2014 № 1701-VII "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення кінцевих вигодоодержувачів юридичних осіб та публічних діячів" (далі – Закон № 1701-VII), відомостей про свого кінцевого бенефіціарного власника (контролера), у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) їх учасника (засновника), якщо учасник (засновник) – юридична особа;

передбачено, що у разі відсутності у юридичної особи кінцевого бенефіціарного власника (контролера), у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її учасника (засновника), якщо учасник (засновник) – юридична особа, подаються відомості про його відсутність.

Для внесення до Єдиного державного реєстру відомостей про кінцевого бенефіціарного власника (контролера) юридичної особи (кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її засновника, якщо засновник – юридична особа), у тому числі відомостей про його відсутність, представник юридичної особи має подати державному реєстратору заповнену реєстраційну картку (Форма 4, яка затверджена наказом Міністерства юстиції України від 14.10.2011 № 3178/5 "Про затвердження форм реєстраційних карток", зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 19.10.2011 за № 1207/19945 (зі змінами).

При поданні реєстраційної картки (Форма 4) заповнюються лише ті поля, які стосуються зміни відомостей про юридичну особу, що вносяться до Єдиного державного реєстру.

Згідно з положеннями Закону № 475-VIII відомості про кінцевого бенефіціарного власника (контролера), у тому числі кінцевого бенефіціарного власника (контролера) її учасника (засновника), якщо учасник (засновник) – юридична особа, не подаються:

політичними партіями, творчими спілками, їх територіальними осередками, адвокатськими об'єднаннями, торгово-промисловими палатами, релігійними організаціями, державними та комунальними підприємствами, державними органами, органами місцевого самоврядування та їх асоціаціями;

юридичними особами, учасниками яких є виключно фізичні особи, якщо кінцеві бенефіціарні власники (контролери) таких юридичних осіб збігаються з їх учасниками. У цьому випадку учасники – фізичні особи є бенефіціарними власниками (контролерами) такої юридичної особи.

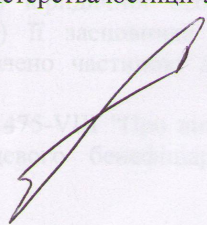
Слід зазначити, що положення Закону № 475-VIII щодо відсутності необхідності подавати юридичним особам інформації про кінцевого бенефіціарного власника (контролера), учасниками яких є виключно фізичні особи, якщо кінцеві бенефіціарні власники (контролери) таких юридичних осіб збігаються з їх учасниками, поширюється лише на юридичних осіб, які були зареєстровані до набрання чинності Законом № 1701-VII.

Водночас зазначаємо, що листи Міністерства юстиції України не встановлюють норм права, а мають інформаційний характер.

Перший заступник Міністра

Наталія СЕВОСТЬЯНОВА

Горбаченко О.Г.
233-65-39

Компанія «Вікторія»

Посилання по темі:

1. Замовити витяг он-лайн та отримати в паперовій формі, по

Обійти індексацію легально?

Можливо

Обов'язок індексації заробітної плати працівників інколи стає непосильною ношею для роботодавця. Адже виручка не збільшується, витрати бізнесу тільки ростуть. Джерело покриття витрат на індексацію зачасти відсутнє.

Що ж в такому разі можна зробити? Звільнити працівника і прийняти його на роботу за «старим посадовим окладом» – варіант, але в цій публікації розглянемо інше – маніпуляцію розміром заробітної платні.

Забігаючи наперед відзначимо, що такий варіант можливий лише у разі згоди працівників на повернення розміру заробітної платні до певного «початкового». Якщо така згода є, то схематично: спочатку збільшуємо посадові оклади на суму понад розміру індексації; після збільшення розміру заробітної плати невідкладно повідомляємо працівника про наступне зменшення заробітної плати до погодженого «початкового» рівня. Відтак, базовий місяць для індексації умовно обнуляється. За таким принципом залишається лише правильно витримати строки та належно все задокументувати.

Даний маневр, якщо не порушувати прав працівника є допустимим. Принаймні, Державна інспекція України з питань праці проти такого маневру не заперечує. Навіть при тому, якщо це відбудеться не один раз.

Лист Держінспекції праці – від 20.07.2015р. №1276/24/2/01/2216-15 подаємо нижче.

ДЕРЖАВНА ІНСПЕКЦІЯ УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРАЦІ

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 288-10-00, факс: (044) 234-64-99 E-mail: dnp-kiev@ukr.net,
Код ЄДРПОУ 37567798, реєстраційний рахунок 35219001078797 в ГУДКСУ м. Києва, МФО 820019

Від 20.07.2015 № 1276/24/21/01/2016-15

На № _____ Від _____

Плиткан Т.В.

а/с 522, м. Чернівці, 58001

Про надання роз'яснень

Державна інспекція України з питань праці розглянула Ваше звернення від 03.07.2015 і повідомляє.

Порядок проведення індексації грошових доходів населення затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 2003 року № 1078, відповідно до якого індексація грошових доходів населення проводиться у разі, коли величина індексу споживчих цін перевищила поріг індексації, який встановлюється в розмірі 101 відсотка. У разі коли особа працює неповний робочий час, сума індексації визначається із розрахунку повного робочого часу, а виплачується пропорційно відпрацьованому часу. У разі зростання грошових доходів населення без перегляду їх мінімальних розмірів місяць, в якому відбулося підвищення, вважається базовим при обчисленні індексу споживчих цін для індексації грошових доходів населення.

Відповідно до статті 103 Кодексу законів про працю України (далі – КЗпП України) про нові або зміну діючих умов оплати праці в бік погіршення власник або уповноважений ним орган повинен повідомити працівника не пізніше як за два місяці до їх запровадження або зміни. Статтею 97 КЗпП України встановлено, що власник або уповноважений ним орган чи фізична особа не має права в односторонньому порядку приймати рішення з питань оплати праці, що погіршують умови, встановлені законодавством, угодами, колективними договорами. Таке погіршення можливо виключно за погодженням із первинною профспілковою організацією або іншим уповноваженим на представництво трудовим колективом органом. Відповідно до статті 32 КЗпП України системи та розміри оплати праці є істотними умовами праці. У разі, якщо працівник не згоден на продовження роботи в нових умовах, то трудовий договір припиняється за пунктом 6 статті 36 КЗпП України.

Отже, у разі додержання вимог статей 32, 97 і 103 КЗпП України власник або уповноважений ним орган має право змінювати умови оплати праці в бік погіршення. Відповідальність за порушення вимог зазначених статей передбачена частиною першою статті 41 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Голова комісії з реорганізації

Коновалова 234-52-70

С. Дехтяренко